

Sermo unde magi in Hierosolymam ineunt (e cod. 284 Mosq. [Vlad. 215],
fol. 101v)

Λόγος ὅτε οἱ μάγοι παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα

Ὅταν ἀγαθοῦ τινος ὁδοιπόρος τύχη συνόδου, χαίρει τὸν πόνον τῆς μακρᾶς ὁδοιπορίας κλεπτόμενος ὁμιλία· ὡς ῥάβδῳ γὰρ ἐρειδόμενος λόγῳ ἀκονιστικῶ γλώττῃ, συμβαδίζειν κεκονισμένῳ δοκεῖ τῷ ποδὶ καὶ τῷ στόματι ἀκαμάτῳ· μεριζόμενος γόνασι κόπον, κουφίζει χεῖλεσι πολυβάδιστον βῆμα. Οὕτω δὴ καὶ τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, οἱ μάγοι τὸν ἀστέρα ἰδόντες καὶ τοῦτον λαβόντες συνοδοιπόρον, τὸν πολυπόρευτον κόπον ἔκλεπτον τῆς ὁδείας ἐρω⁴³⁴ τήσει κοπούμενοι, ποῦ ἐστὶν ὁ βασιλεὺς πυθόμενοι· ὡς κλέπτας τοῦ τεχθέντος ἠρεύνουν φωνῇ τοὺς Ἑβραίους. Τοῖς δὲ ἐρωτῶσιν εἰκὸς Ἰουδαῖοι, τί δὴ, ξένοι, τολμᾶτε, τί φατε, ἄνδρες, φασί; Τί φέροντες ἐπικίνδυνον ἤκατε φήμη; Τί βασιλέα καινὸν βασιλευομένη σαλπίζετε πόλει; Τί πρὸς ἄωρον κυβιστεύετε τέλος; Τί κατ' οἰκείων μαχαιροῦτε γλώτταν τραχήλων; Τί τάφον ἐπιφέρεσθε στόματι, καθεύδοντα καθ' ἑαυτῶν διυπνίζετε θάνατον; Ἥπόρει μνημάτων Περσίς, ἵνα ἔτι ζῶντος Ἡρώδου βασιλέως ἄλλου πυνθάνεσθε; Πολλὴν ἀκούσας ὁμολογήσει χάριν ὑμῖν καὶ μεγάλοις ὑμᾶς ἀμείψειε δώροις. Ἄλλ' ἢ πρὸς ταῦτα τοῖς μάγοις ἀπόκρισις σύντομος· εἶδομεν αὐτοῦ, φασί, τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Οὐκ ἠρκέσθησαν ἐρωτῆσαι, ἀλλὰ καὶ προσκύνησιν φῆσαι· διὰ τῆσδε τῆς λέξεως Θεὸν εἶναι τὸν τεχθέντα δηλοῦντες. Ὡς δὲ ἤλθε τῶν τοιούτων πρὸς Ἡρώδη ἢ φήμη, τοὺς μάγους τέως ἀνείς, ⁴³⁵ τοὺς σοφοὺς Ἰουδαίων καλεῖ λέγων· ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται; Οἱ δὲ φασιν, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Ὡ τοῦ θαύματος! Τὸν τόπον ἐπίστανται, καὶ τὸν τόκον βδελύττονται· τὴν Βηθλεὲμ βοῶσι, καὶ τὴν οἰκονομίαν σιγῶσι· τὴν Ἰουδαίαν σημειοῦνται, καὶ τὴν δεσποτείαν ἀρνοῦνται. Εἰ οὕτω γέγραπται, διατί μὴ συντίθεσθε; Εἰ ἀνέγνωτε, διατί μὴ πιστεύετε; Εἰ ἐν Βηθλεὲμ τεχθήσεται, διατί μὴ παρ' ὑμῶν προσκυνηθήσεται; Ὅθεν συνιείς ὁ Ἡρώδης ὡς οὐχ ἀπλῶς ἤκεσαν ἐρωτῶντες οἱ μάγοι, λάθρα τούτους καλέσας ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, ἀκριβῶς, λέγων, τὸν τρόπον ὃν ἤκατε φάσκοντες, εἶπατε τὸ τῆς ὑμετέρας <ὁδείας> ἀκόλουθον. Μὴ παραγκωνίσασθε ἡμᾶς. Ἐμοὶ τὸ τῆς παρουσίας ὑμῶν θαρρήσαντες αἴτιον, εἶπατε τίς ὁ πείσας ὑμᾶς ἀλλογενεῖ προσκυνεῖν. Τί δὲ τοῦ τοσοῦτου κόπου τὸ κέρδος ἀνάλογον; Εἰ δὲ οὐκ ἄνθρωπον κλήτορα, ἀστροφανῆ δὲ ἐσχίκατε Ἄγγελον τὸ τῆς ἀνατολῆς ἀκριβῶς μοι φράσατε· χρόνον μάθω καὶ καιρόν, ἐν ᾧ καὶ ἄστρο ⁴³⁶ δουλεύειν μεμάθηκεν ἐκπέμποντι βρέφει, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτόν. Τὸν μὲν οὖν χρόνον τοῦ καινουργηθέντος ἀστέρος εἰρηκότες ἐξίεσαν, χρηματισθέντες μὴ ἀνακάμψαι πρὸς αὐτόν. Οἷς πάλιν ὥφθη ὁ συνοδοιπόρος ἀστήρ, ἐλθὼν δὲ οὐ τὸ παιδίον ἐτύγχανε, τέτατο, τοιαύτη στάσει τούτοις βοῶν· οὗτος, φησὶν, ὁ βασιλεὺς, οὗ καθάπερ σίγνον ἐγὼ προῆγον ὑμῶν· οὗτος ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς, τὴν τῆς ὁδηγίας μοι ἐξάψας δαδουχίαν. Τίς οὖν τὸν τοιοῦτον ζητῶν εὐροὶ τόκον; Τίς τὸν τοῦ μυστηρίου τρόπον καταλήψεται λόγος; Μηδεὶς ἀνθρωπίναις ἐννοίαις τὸν ἀκατάληπτον φθάνειν πειράτῳ· οὐ γὰρ χρεῖα μέτρων ἐνταῦθα λοιπόν, ἀλλὰ πίστεως μόνης. Παῦσαι ζητῶν, ἄνθρωπε, καὶ μετὰ τῶν μάγων διδάχθητι προσκυνεῖν. Ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτίσι πρῶτον βλέψον τρανῶς καὶ τότε παρθενικαῖς ἀτενίσαις γοναῖς ἀβλαβῶς. Πῦρ ἐστὶ καταναλίσκον τὸ θεῖον· ἐὰν ψηλαφῆσαι θελήσης τὴν φλόγα, μηδὲν εὐρίσκων κατακαύσεις τὰς χεῖρας. Τίς γὰρ οὐρανὸν ἐκλόνησε τῇ τῶν Ἀγγέλων τεχθεῖς ὑμνωδία; Τίς ἄστρον ἀνέ ⁴³⁷ τειλε καὶ θεολόγους τοὺς ἀστρολόγους ἀνέδειξε

μόνους; Τίς ὑπ' Ἀγγέλων ἐκ κοιλίας προσηγόρευται Κύριος; Τίς τὸ τοιοῦτο καὶ πρὸ τόκου κεκηράτικεν ὄνομα; Τίς ἐν κοιλίᾳ σκιρτήσει προσκεκύνηται πώποτε; Τίς ὑπάρχων ἐν μήτρᾳ παρὰ τῶν ἐν μήτρᾳ σέβας ἐδέξατο; Τίς ἐκ Περσίδος εἰς προσκύνησιν εἴλκυσε μάγους; Ἀληθῶς γὰρ τούτων τὴν πίστιν θαυμάσαι καλόν, ὅτι σπήλαιον καὶ πτωχεῖαν ἰδόντες πολλὴν οὐκ ἐδίστασαν· ἔμαθον γὰρ ἐν Πνεύματι ὅτι δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν· ὅτι τοῦ παντὸς περιδράττεται κἂν ἐν σπηλαίῳ γεγέννηται· ὅτι περιβάλλει τὸ στερέωμα νέφεσι κἂν ὡς ἀρτιτόκοις ἔθος περιβάλλεται ῥάκεσιν· ὅτι κόλποις ἀναπαύεται Πατὴρ κἂν σωματικῶς ἀνακέκλιται φάτνη· ὅτι θρόνον ἔχει Πατὴρ κἂν ἐν ἀγκάλαις βαστάζεται μητρός. 438 Ἄλλ' ἡμεῖς δοξάσωμεν τὴν ἐκ Παρθένου κατὰ σάρκα τοῦ Κυρίου γέννησιν καὶ τὴν παρὰ πάσης τῆς κτίσεως προσκύνησιν, τῷ βίῳ παντὶ κεχορηγημένην, ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.